

2. Do wysługi lat zalicza się okres służby po dniu 22 lipca 1944 r.:

- a) na stanowiskach sędziowskich, asesorskich i aplikanckich w sądownictwie powszechnym i sądach ubezpieczeń społecznych, sędziego Sądu Najwyższego i członka Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego;
- b) na stanowiskach prokuratorów, wiceprokuratorów, podprokuratorów, referendarzy śledczych, asesorów i aplikantów prokuratorских;
- c) na stanowiskach wymienionych w pkt a) i b) w wojskowej służbie sprawiedliwości;
- d) w *o.* Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym na stanowiskach określonych przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego.

3. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego może zaliczyć sędziemu Sądu Najwyższego również okresy innej służby (wykonywania zawodu) aniżeli wymienione w ustępie 2, jeżeli służba ta (wykonywanie zawodu) przyczyniła się do podniesienia jego kwalifikacji. W stosunku do członków Biura Orzecznictwa uprawnienia te przysługują Ministrowi Sprawiedliwości.

4. Do wysługi lat nie zalicza się okresów niepełnienia służby (niewykonywania zawodu) z powodu zawieszenia w czynnościach służbowych, chyba że postępowanie dyscyplinarne zakończone zostało umorzeniem lub uniewinnieniem.

5. Dodatek za wysługę lat przysługuje niezależnie od innych dodatków.

6. Dodatek za wysługę lat jest płatny miesięcznie z góry począwszy od 1 dnia najbliższego miesiąca kalendarzowego po miesiącu, w którym pracownik nabył prawo do dodatku bądź prawo do wyższej stawki tego dodatku.

§ 7. Dodatek specjalny i dodatek za wysługę lat są wolne od podatku od wynagrodzeń.

§ 8. 1. Tworzy się fundusz nagród na nagrody dla sędziów Sądu Najwyższego i członków Biura Orzecznictwa w wysokości 3% planowanego dla nich osobowego funduszu płac. Oszczędności w osobowym funduszu płac nie mogą być przeznaczone na wypłatę nagród.

2. Suma nagród indywidualnych przyznanych sędziemu Sądu Najwyższego lub członkowi Biura Orzecznictwa w danym roku kalendarzowym nie może przekroczyć 15% jego rocznego uposażenia zasadniczego.

3. Poza nagrodami przewidzianymi w ust. 2 nie mogą być przyznane nagrody z innych tytułów; nie dotyczy to nagród państwowych, za udział w konkursach, za osiągnięcia racjonalizatorskie i za projekty wynalazcze.

§ 9. 1. W obrębie zajmowanego stanowiska można awansować w zakresie grup uposażenia zasadniczego i stawek dodatku specjalnego. Okres między awansami nie może wynosić mniej niż dwa lata.

2. Terminami awansowymi są 1 stycznia i 22 lipca. Przy awansie 22 lipca zmiana wynagrodzenia następuje od 1 sierpnia.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do przypadków, gdy następuje powołanie na wyższe stanowisko lub zmiana stanowiska.

§ 10. Do czasu zmiany dotychczasowych przepisów o dietach dla pracowników państwowych przyznaje się sędziom Sądu Najwyższego i członkom Biura Orzecznictwa dodatek 50% do diet przewidzianych w tych przepisach.

§ 11. W zakresie dodatków mieszkaniowych mają do osób objętych uchwałą zastosowanie przepisy w sprawie uposażenia sędziów, asesorów i aplikantów sądów powszechnych i sądów ubezpieczeń społecznych.

§ 12. W sprawach nie unormowanych w uchwale mają odpowiednie zastosowanie przepisy o uposażeniu pracowników państwowych.

§ 13. Do uposażeń, dodatków do uposażeń oraz innych należności sędziów Izby Wojskowej Sądu Najwyższego stosuje się przepisy obowiązujące w wojsku w zakresie uposażeń żołnierzy.

§ 14. Traci moc uchwała Rady Państwa z dnia 18 listopada 1964 r. w sprawie uposażeń sędziów i członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego (Monitor Polski z 1964 r. Nr 79, poz. 372 i z 1965 r. Nr 55, poz. 284).

§ 15. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1966 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *E. Ochab*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

238

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 8 września 1966 r.

w sprawie stanowisk służbowych i uposażeń pracowników prokuratorских.

Na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1950 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 38, poz. 346) Rada Państwa uchwala:

§ 1. 1. Pracownikami prokuratorскими w rozumieniu uchwały są: prokuratorzy, wiceprokuratorzy, podprokuratorzy, referendarze śledczy, asesory i aplikanci.

2. Uchwała nie ma zastosowania do pracowników prokuratorских prokuratur wojskowych.

§ 2. 1. Ustala się dla pracowników prokuratorских grupy uposażenia zasadniczego w następujących kwotach:

Grupa uposażenia zasadniczego	Kwota miesięcznego uposażenia w złotych
I A	5.000
I B	4.600
I C	4.200
II	3.800
III	3.400
IV	3.000
V	2.700
VI	2.200
VII	1.800
VIII	1.550

2. Uposażenie zasadnicze w kwotach ustalonych w ust 1 otrzymują:

Lp.	Stanowisko służbowe	Grupa uposażenia zasadniczego
1	Prokurator Generalnej Prokuratury	I A
2	Prokurator wojewódzki	IC—I A
3	Wiceprokurator Generalnej Prokuratury	II—I A
4	Wiceprokurator prokuratury wojewódzkiej	III—I A
5	Podprokurator prokuratury wojewódzkiej	IV—II
6	Prokurator powiatowy	III—I C
7	Podprokurator prokuratury powiatowej	V—I C
8	Referendarz śledczy prokuratury powiatowej	V—II
9	Asesor	VI
10	Aplikant	VIII—VII

3. W razie mianowania pracownika prokuratorskiego na stanowisko, do którego przywiązane jest uposażenie zasadnicze niższe od uposażenia zasadniczego pobieranego na poprzednio zajmowanym stanowisku, Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej może zezwolić na zachowanie przez pracownika uposażenia zasadniczego w dotychczasowej wysokości.

4. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej może, w przypadkach uzasadnionych szczególną przydatnością do pracy w Prokuraturze oraz uprzednim zatrudnieniem w organach administracji państwowej, przedsiębiorstwach państwowych lub innych państwowych jednostkach organizacyjnych, przyznać kandydatowi na aplikanta kolejno wyższą grupę uposażenia zasadniczego już w chwili jego zatrudnienia.

§ 3. 1. Ustala się dla pracowników prokuratorskich 13 stawek dodatku funkcyjnego w następujących kwotach:

Stawka dodatku funkcyjnego	Kwota miesięczna dodatku w złotych
1	2.000
2	1.600
3	1.300
4	1.100
5	950
6	800
7	650
8	500
9	400
10	350
11	300
12	250
13	200

2. Dodatek funkcyjny przysługuje za pełnienie niżej określonych funkcji:

Lp.	Funkcja	Stawka
1	Prokurator Wojewódzki	3 do 1
2	Zastępca prokuratora wojewódzkiego	7 do 4
3	Naczelnik wydziału, wizytator, kierownik rejonu zamiejscowego prokuratury wojewódzkiej	8 do 5
4	Prokurator powiatowy	8 do 4
5	Zastępca prokuratora powiatowego, kierownik rejonu zamiejscowego prokuratury powiatowej	12 do 7
6	Kierownik rejonu w prokuraturze wojewódzkiej	12 lub 9
7	Kierownik rejonu w prokuraturze powiatowej	13 lub 11

3. Przewidziana dla prokuratora powiatowego stawka dodatku funkcyjnego 5 i 4 oraz dla zastępcy prokuratora powiatowego 8 i 7 może być przyznana prokuratorom pełniącym te funkcje w prokuraturach obejmujących zakresem działania nie mniej niż dwa powiaty lub jeden powiat (miasto, dzielnica), w którym liczba mieszkańców przekracza 100.000.

4. Szczegółowe zasady przyznawania stawek dodatku funkcyjnego pracownikom prokuratorskim ustala Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 4. Przewodniczący Rady Państwa może zezwolić Prokuratorowi Generalnemu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na czasowe utworzenie funkcji nie przewidzianej w tabelach dodatków funkcyjnych (§ 3) oraz na określenie stawki dodatku, przysługującego pracownikowi prokuratorskiemu wyznaczonemu do pełnienia tej funkcji.

§ 5. Dodatek funkcyjny nie przysługuje pracownikowi prokuratorskiemu w okresie zawieszenia w pełnieniu służby. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej może wstrzymać wypłatę dodatku funkcyjnego pracownikowi, który z innych powodów nie pełni przez ponad 3 miesiące obowiązków, z którymi związany jest dodatek.

§ 6. 1. Pracownikom wymienionym w § 2 ust. 2 w pkt 1—9 przysługuje się dodatek za wysługę lat.

2. Dodatek za wysługę lat w stosunku miesięcznym wynosi:

- 250 zł po 3 latach wysługi,
- 400 zł po 6 latach,
- 550 zł po 9 latach i
- 700 zł po 12 latach wysługi.

3. Dodatek za wysługę lat przysługuje niezależnie od innych dodatków i płatny jest miesięcznie z góry począwszy od 1 dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym pracownik nabył prawo do dodatku bądź prawo do wyższej stawki dodatku.

§ 7. 1. Do wysługi lat zalicza się okres służby (pracy) pełnionej po dniu 22 lipca 1944 r.:

- a) na stanowiskach pracowników prokuratorskich,
- b) na stanowiskach sędziów, prezesów i wiceprezesów sądów oraz izb, jak również dyrektorów i członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz sędziów, prezesów i wiceprezesów sądów ubezpieczeń społecznych, a także aplikantów sądowych,
- c) w wojskowej służbie sprawiedliwości z wyjątkiem służby na stanowiskach w sekretariatach,
- d) w Ministerstwie Sprawiedliwości na stanowiskach określonych przez Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,

e) w b. Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym na stanowiskach określonych przez Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej może zaliczyć pracownikowi prokuratorskiemu do wysługi lat również okresy innej służby (wykonywania zawodu) aniżeli określone w ust. 1, jeżeli służba ta (wykonywanie zawodu) przyczyniła się do podniesienia jego kwalifikacji.

3. Do wysługi lat nie zalicza się okresów niepełnienia służby (wykonywania zawodu) z powodu zawieszenia w czynnościach służbowych, chyba że postępowanie dyscyplinarne zakończone zostało umorzeniem lub uniewinnieniem.

§ 8. Pracownicy prokuratorscy zachowują prawo do ostatnio pobieranego uposażenia netto, jeżeli jest ono łącznie z dodatkami wyższe od przewidzianego uchwałą dla zajmowanego stanowiska i funkcji.

§ 9. 1. Pracownik może awansować w ramach grup uposażenia zasadniczego przewidzianych dla danego stanowiska nie częściej niż co dwa lata. Jako terminy awansowe ustala się dzień 1 stycznia i 22 lipca ze zmianą wynagrodzenia od 1 sierpnia.

2. Postanowienie ust. 1 nie dotyczy przypadków mianowania pracownika na wyższe stanowisko.

3. Pracownik prokuratorski, który uzyskał stopień naukowy, może otrzymać od 1 dnia miesiąca kalendarzowego po uzyskaniu stopnia naukowego grupę uposażenia zasadniczego bezpośrednio wyższą od posiadanej, nie wyższą jednak od najwyższej grupy przewidzianej dla zajmowanego przez niego stanowiska.

§ 10. 1. Tworzy się fundusz nagród z przeznaczeniem na nagrody dla pracowników prokuratorskich prokuratur wojewódzkich i powiatowych w wysokości 3% planowanego osobowego funduszu płac tych pracowników.

2. Zasady gospodarowania funduszem nagród, o którym mowa w ust. 1, ustali Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 11. Do czasu zmiany dotychczasowych przepisów o dietach dla pracowników państwowych przysądza się pracownikom prokuratorskim dodatek 50% do diet przewidzianych w tych przepisach.

§ 12. W sprawach nie unormowanych w niniejszej uchwale mają w odniesieniu do uposażeń pracowników prokuratorskich odpowiednie zastosowanie przepisy o uposażeniu pracowników państwowych.

§ 13. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przyzna pracownikom objętym niniejszą uchwałą nowe grupy uposażenia zasadniczego oraz dodatki określone w § 4a wprowadzonym uchwałą Rady Państwa z dnia 18 listopada 1964 r. (Monitor Polski Nr 79, poz. 373).

§ 14. Traci moc uchwała Rady Państwa z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie stanowisk służbowych i uposażeń pracowników prokuratorskich (Monitor Polski z 1959 r. Nr 44, poz. 205 z późniejszymi zmianami) — z wyjątkiem §§ 4a i 4b w brzmieniu ustalonym przez § 1 uchwały Rady Państwa z dnia 18 listopada 1964 r. (Monitor Polski Nr 79, poz. 373), z tym że § 4a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prokuratorzy Generalnej Prokuratury mogą otrzymać dodatki specjalne za pełnienie funkcji określonych w ust. 1:

- 1) pod lp. 2 w wysokości 2.400 zł,
- 2) pod lp. 3 w wysokości 2.000, 2.200 zł,
- 3) pod lp. 4 w wysokości 1.700, 2.000 zł.”

§ 15. W zakresie dodatków mieszkaniowych mają do osób objętych uchwałą zastosowanie przepisy w sprawie uposażenia sędziów, asesorów i aplikantów sądów powszechnych i sądów ubezpieczeń społecznych.

§ 16. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1966 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *E. Ochab*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

239

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 8 września 1966 r.

w sprawie stanowisk służbowych i uposażeń pracowników administracyjnych prokuratur wojewódzkich i powiatowych.

Na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1950 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 38, poz. 346) Rada Państwa uchwala:

§ 1. 1. Przepisy uchwały stosuje się do pracowników nieprokuratorskich prokuratur wojewódzkich i powiatowych z wyjątkiem kierowców i innych pracowników samochodowych, których wynagrodzenie regulują odrębne przepisy.

2. Uchwała nie ma zastosowania do pracowników administracyjnych prokuratur wojskowych.

§ 2. 1. Ustala się tabelę stanowisk służbowych, wymaganych kwalifikacji i uposażeń zasadniczych oraz dodatków specjalnych, stanowiącą załącznik do niniejszej uchwały.

2. Tabela dotyczy:

- w części A — prokuratur wojewódzkich,
- w części B — prokuratur wojewódzkich i powiatowych,
- w części C — prokuratur wojewódzkich i powiatowych.

3. Pracownikowi posługującemu się przy protokolowaniu stenografią może być przyznany dodatek w wysokości od 50 — 350 zł miesięcznie.

4. Zasady przyznawania przewidzianego w tabeli dodatku specjalnego uzasadnionego specjalnymi kwalifikacjami i warunkami pracy oraz dodatku określonego w ust. 3